

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudkyň Barbary Pořízkové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **P. T. N. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2015, čj. MV-102869-4/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 8. 2016, čj. 30 A 122/2015-48, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 5. 2015, čj. OAM - 1354-15/ZR-2015, ve spojení s rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 26. 8. 2015, čj. MV-102869-4/SO-2015.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 26. 5. 2015 bylo žalobkyni podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zrušeno povolení k trvalému pobytu a stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území České republiky. Správní orgán přistoupil ke zrušení povolení k trvalému pobytu žalobkyně z důvodu, že nepřetržitě po dobu delší než 6 let pobývala mimo území České republiky. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 8. 2015 zamítla odvolání žalobkyně a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Plzni. Současně požádala, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Tomuto návrhu krajský soud usnesením ze dne 15. 10. 2015 vyhověl. V rámci meritorního přezkumu shledal soud žalobu nedůvodnou a rozsudkem ze dne 24. 8. 2016 ji zamítl.

[3] Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, se kterou spojila návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu poukázala na skutečnost, že v důsledku rozhodnutí žalované bude nucena území České republiky

opustit, aby se vyhnula případnému správnímu vyhoštění. Sama možnost vedení řízení o správním vyhoštění pro ni představuje významný negativní zásah, neboť se vystavuje nebezpečí, že se v budoucnu nebude moci do České republiky vrátit. Zdůraznila také právo na spravedlivý proces, k němuž patří i možnost, aby se mohla osobně účastnit soudního řízení a být v kontaktu se svým právním zástupcem. Dále uvedla, že na území České republiky mají v současné době povolen trvalý pobyt všichni její rodinní příslušníci, tedy rodiče a starší sestra. Nucené vycestování by tedy pro ni znamenalo i velmi citlivý zásah do jejího soukromého a rodinného života. Závěrem poukázala na závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76.

[4] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasila. Konstatovala, že důvodem pro zrušení povolení k trvalému pobytu stěžovatelky byla skutečnost, že po dobu delší 6 let pobývala mimo území států Evropské unie. Odmítla proto argumentaci, že by návrat stěžovatelky do Vietnamu pro ni představoval nepřiměřený dopad do jejího života, jestliže na dobu delší 6 let dobrovolně vycestovala a žila ve Vietnamu bez rodičů i sestry. Žalovaná je současně přesvědčena, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by představovalo rozpor s důležitým veřejným zájmem, neboť je zájem na tom, aby na území České republiky nesetrvávali cizinci, kterým byl trvalý pobyt pravomocně zrušen.

[5] Před samotným posouzením tohoto návrhu Nejvyšší správní soud k institutu odkladného účinku uvádí následující. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny. Přihlédl přitom zejména k rodinným vazbám stěžovatelky. V České republice pobývají oba rodiče stěžovatelky a její sestra, tedy její nejbližší příbuzní. Skutečnost, že byla v průběhu svého studia po nějakou dobu z legitimních důvodů od své rodiny odloučena, neznamená, že by tím popřela svůj blízký vztah k rodičům a sestře a ztratila právo cítit potřebu s nimi společně žít.

[7] Nejvyšší správní soud dále zohlednil skutečnost, že správní rozhodnutí byla založena na závěru, že stěžovatelka pobývala delší dobu mimo území České republiky. V důvodech rozhodnutí tak Nejvyšší správní soud neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo kolidovat s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí pouze odkládají. I v případě, že je správní

pokračování

rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s tímto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud současně nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku potenciálně hrozila jakákoli újma jiným osobám.

[8] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelce vyhověl a její kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2015, čj. MV-102869-4/SO-2015, i rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 5. 2015, čj. OAM-1354-15/ZR-2015.

[9] Současně Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu